

ZARZĄDZENIE NR 881/2006
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 26 kwietnia 2006 r.

**w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy, nazwy ronda i nazwy osiedla.**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym
(tekst jednolity z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy, nazwy ronda i nazwy osiedla.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezydent Miasta Krakowa

/ - /

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

w sprawie nazwy ulicy, nazwy ronda i nazwy osiedla.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, zm.: Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203 z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 128/ Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Nadaje się nazwy:

1/ ul. Bazarowa

/wg PESEL ul. Bazarowa/

- położonej w Dzielnicy XIII, przecznicy z ul. Półłanki, pierwszej w prawo od ul. Christo Botewa, biegnącej w kierunku północno-zachodnim, następnie zachodnim,

2/ rondo ppor. pil. Janiny Lewandowskiej

/wg PESEL rondo ppor. pil. Lewandowskiej/

- rondy położonemu w Dzielnicy XIV, utworzonemu na skrzyżowaniu ul. Mieczysława Medweckiego i ul. Marii Dąbrowskiej,

3/ osiedle Srebrne Uroczysko

/wg PESEL osiedle Srebrne Uroczysko/

- realizowanemu w Dzielnicy VIII kompleksowi budynków mieszkalnych w pobliżu ul. Dąbrowa.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Uzasadnienie

AD. § 1 ust. 1.

Projektowane nazwy:

- „**ul. Bazarowa**” – w związku z pismem Zakładu Realizacyjno-Projektowego Obiektów Ochrony Ekologicznej „EKO-PAR” Sp. z o.o. /30-699 Kraków, ul. J. Osterwy 22/, zaproponowała Rady Dzielnicy XIII /uchwała nr LV/567/2006 Rady Dzielnicy XIII Miasta Krakowa z dnia 17 stycznia 2006 r./, uzyskując akceptację Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, decydującego wstępnie z upoważnienia Komisji w tego typu sprawach,
- „**rondo ppor. pil. Janiny Lewandowskiej**” - zaproponowała Rady Dzielnicy XIV /uchwała XLVII/535/06 Rady Dzielnicy XIV Miasta Krakowa z dnia 09 marca 2006 r./, uzyskując akceptację Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, decydującego wstępnie z upoważnienia Komisji w tego typu sprawach,
- „**os. Srebrne Uroczysko**” – zgodnie z pismem firmy Srebrne Uroczysko Sp. z o. o. /31-128 Kraków, ul. Karmelicka 45/8/, zaproponował, ze względu na charakter zabudowy, Zespół ds. Nazewnictwa Komisji Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa, w miejsce proponowanej przez Radę Dzielnicy VIII nazwy „ul. Srebrne Uroczysko” /uchwała LIII/575/06 Rady Dzielnicy VIII Miasta Krakowa z dnia 15 marca 2006 r./.

Poniżej podaje się biografię Janiny Lewandowskiej.

Janina Lewandowska (1908 1940) - pilot szybowcowy i samolotowy, zamordowana w Katyniu jako jedyna kobieta wśród zabitych.

Urodziła się w Charkowie w ówczesnej Rosji, w rodzinie gen. Józefa Dowbora-Muśnickiego i Agnieszki z domu Korsońskiej. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości zamieszkała z rodzicami w majątku w Lusowie.

Już w gimnazjum zainteresowała się szybownictwem. Była członkinią Aeroklubu Poznańskiego. Ukończyła Wyższą Szkołę Pilotażu, kurs spadochronowy oraz kursy we Lwowie i w Dęblinie w zakresie radiotelegrafii. W 1930 r. została pierwszą kobietą w Europie, która odważyła się skoczyć na spadochronie z wysokości ponad 5000 m.

We wrześniu 1939 r. wraz z grupą kolegów - pilotów cywilnych – dołączyła w Nekli do 3. Pułku Lotniczego. Otrzymała stopień podporucznika pilota. 22 września wraz z większością pułku została otoczona i wzięta do niewoli przez Armię Czerwoną koło Husiatynia. Razem z innymi, wziętymi do niewoli oficerami, była przetrzymywana najpierw w Ostaszkowie, potem w obozie w Kozielsku. W czasie przesłuchań, podobnie jak część oficerów, zmieniła w zeznaniach swoje dane podając, że urodziła się w 1914 r. oraz nieprawdziwe imię ojca Marian. Z takimi danymi figuruje na liście wywozowej. Transport miał miejsce ok. 20 kwietnia 1940. Zginęła najprawdopodobniej dnia następnego lub w dzień swoich urodzin. Jej zwłoki zostały odnalezione przez Niemców podczas pierwszej ekshumacji mogił katyńskich. Była jedyną wydobytą z mogił kobietą, czego Niemcy nie potrafili wytłumaczyć, i w obawie przed niespodziewanymi efektami propagandowymi nie ujawnili tego faktu.

W maju 2005 r. jej czaszka - przywieziona do Wrocławia z Katynia przez prowadzącego pierwszą ekshumację prof. Gerharda Butza z Zakładu Medycyny Sądowej niemieckiego Uniwersytetu Wrocławskiego - została zidentyfikowana metodą superprojekcji w Zakładzie Medycyny Sądowej Akademii Medycznej we Wrocławiu. Po identyfikacji 4 listopada 2005 r., czaszkę z honorami wojskowymi pochowano w specjalnej urnie w mogile rodziny Muśnickich na cmentarzu w Lusowie.